

RR *Regeringsrätten* RÄTTSFALL

Skattskyldighet här i riket eller ej?

A. Leg. läkaren N. har under åren 1946—1949 förestått svensk hjälpverksamhet i Polen. Hans hustru har under denna tid kvarbott i makarnas våning i Stockholm och behållit sin arbetsanställning där. RR förklarade i mål angående N:s taxering år 1948, att N., som under 1947 stadigvarande varit boende och verksam såsom läkare i Polen, icke under samma år varit bosatt i Sverige samt att N. förty icke vore här i riket skattskyldig för av honom åtnjuten inkomst av tjänst och av kapital. (RR:s utslag den 13/2 1952.)

B. Direktören S., chef för svenskt dotterbolag i Holland, har vistats i Sverige under tiden 26/4 1944 — den 3/8 1945 och under denna tid erhållit lön från moderbolaget i Sverige. Enligt löneuppgift avsåg detta belopp icke lön för åt bolaget i Sverige utfört arbete utan utgick enligt tidigare överenskommelse för tjänster i Holland. S. hade kommit till Sverige för att åtnjuta en månads semester men

icke kunnat återvända till Holland omedelbart efter semesterns slut på grund av krigsförhållandena. S. hade varit kyrko- och mantalsskriven i Jönköping åren 1944—1946. S. hade haft kvar sin bostad i Holland. S:s familj hade icke medföljt till Sverige utan vistats i Sydafrika och England. RR lämnade S:s talan om undanröjande av honom åsatta taxeringar år 1945 utan bifall, enär det av målet framginge att S. — ehuru bosatt i Nederländerna — under ifrågavarande del av beskattningsåret stadigvarande vistats i Sverige, samt S. icke ens påstått att den inkomst, som han därunder uppburit här i riket, tagits till beskattning i Nederländerna. RR åberopande 53 § 1 mom. a) och 68 § kommunalskattelagen, 6 § 1 mom. a) och 25 § 1 mom. f) förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetskatt samt 10 § kung. den 26/4 1935 om tillämpning av ett mellan Sverige och Nederländerna den 21/3 1935 ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning. (RR:s utslag den 13/2 1952.)

läkaren eller vetenskapsmannen själv utan för hela den mänskighet, som de äro satta att tjäna. Ingen kan väl heller stå helt främmande för vikten av den personliga kontakten och det personliga utbytet mellan representanter för andlig odling och den betydelse detta kan ha för det mänsk-

liga framåtskridandet. Men dagens maktägande anse det opportunt att understödja importen av t. ex. de senaste nyheterna i fråga om läppstift, nagellack och puder, medan de försvåra och hämma importen av de andliga värdena — slutar dr Tolagen.

C. Bankdirektören T., chef för svenskt dotterbolag i Berlin, har vistats i Sverige den 6/2 — den 31/12 1945. I likhet med direktör S. ovan uppbar T. lön från moderbolaget i Sverige för tjänster i utlandet. T. var bosatt i Berlin men hade — liksom S. — kommit till Sverige för en månads semester men icke kunnat återvända till Tyskland omedelbart efter semesterns slut. T. hade under Sverigevistelsen bott hos sin familj. T. uppgav, att han under hela sin vistelse i Tyskland varit oinskränkt skattskyldig därstädes och jämväl betalat skatt för sin ifrågavarande inkomst till och med april 1945, då skattebetalningen upphörde, icke på grund av någon förändring i skattskyldigheten utan på grund av det militära sammanbrottet i Berlin vid denna tid. RR yttrade: Väl måste i målet anses utrett, att T. under ifrågavarande tid oavbrutet vistats i Sverige, men då jämväl framgår, att T., som icke i Sverige haft sitt egentliga bo och hemvist, under samma tid haft fast bostad i Tyskland, skall T., jämlikt kung. den 31/12 1928 om tillämpning av ett mellan Sverige och Tyska riket den 25/4 1928 ingånget avtal till undvikande av dubbelbeskattning, såvitt angår sagda tid, vid beskattningen för inkomst anses icke hava stadigvarande vistats i Sverige. Utredningen visar vidare, att T. genom verksamhet i Tyskland förvärvat de förmåner i tjänsten, som han uppburit från moderbolaget. RR undanröjde följaktligen beskattningen av ifrågavarande löneförmån samt förklarade T. skattskyldig i det för riket gemensamma distriktet för ett av honom deklarerat styrelsearvode. (RR:s utslag den 29/2 1952.)

Anm.: I 2 § förenämnda tillämpningskungörelse stadgas: Har svensk eller tysk medborgare under tid, då han stadigvarande vistats i Sverige utan att vara här bosatt, tillika haft fast bostad i Tyskland, skall såvitt angår nämnda tid, vid beskattningen av dennes inkomst och förmögenhet

så anses, som om han icke stadigvarande vistats här i riket.

Avsättning till pensionsstiftelse

A. Besvär av TI angående AB Byggnadsindustris inkomsttaxering för 1947. — PN medgav bolaget avdrag för ett belopp av 30 000 kr, som enligt bolagets räkenskaper under beskattningsåret gottskrivits en av bolaget bildad fri pensionsstiftelse, AB Byggindustris m. fl. företags pensionskassa. Enligt stiftelsens stadgar hade kassan till ändamål att bereda pension samt enligt kassans beslut lämna pensionsbidrag åt personer anställda vid AB Byggindustri samt två bolagets dotterbolag, vilka äro s. k. fastighetsbolag. TI yrkade, att avdraget måtte förvägras bolaget. TI befarade, att avdrag för avsättningen kunde innebära kringgående av reglerna för avdragsrätt för förvaltningskostnader för fastighetsbolag. Vidare befarade TI, att möjligheten enligt stiftelsens stadgar att överföra medlen till annan juridisk person med likartat ändamål i detta fall kunde medföra att medlen kunde gå även till icke privilegierat ändamål, då bolagets aktier till en del ägdes av en stiftelse, vars medel under vissa förutsättningar kunde användas för annat ändamål än pensionering. Slutligen hade enligt TI icke visats, att pensionering i normal utsträckning komme att ske eller att utbetalningar från stiftelsen skulle vara avdragsgilla, om de skett direkt från bolaget. RR biföll TI:s talan och vägrade bolaget avdrag för ifrågavarande avsättning, enär av utredningen i målet icke framginge, vare sig att stiftelsen över huvud taget vore pliktig att vidkännas utgifter för pensionering av hos stiftelsen anställd personal eller att de utbetalningar som stiftelsen eljest må komma att verkställa avsåge ändamål av sådan beskaffenhet, att bolaget vid direkt omkostnad för ändamålet varit berättigat till avdrag därför. (RR:s utslag den 19/2 1952.)

B. Besvär av TI angående Fastighetsaktiebolaget Stockholms Citys inkomsttaxering år 1948. — TN vägrade bolaget avdrag för avsättning till en av bolaget bildad fri pensionsstiftelse, enär avsättningen ej gjorts i förvärvskällan rörelse utan i förvärvskällan inkomst av annan fastighet. PN medgav avdraget. KR: ej ändring. RR lämnade TI:s besvär utan bifall, enär det av TI åberopade förhållandet, att bolaget tillgodogjort sig ifrågasvarande avsättning såsom avdrag i förvärvskällan inkomst av annan fastighet, icke i och för sig utgjorde hinder för bolaget att vid taxeringen åtnjuta avdrag för avsättningen, samt ej heller eljest i målet förekommit omständighet av beskaffenhet att på grund därav det yrkade avdraget må förvägras bolaget. (RR:s utslag den 19/2 1952.)

Fördyrade levnadskostnader

Besvär av busschauffören R. angående inkomsttaxering år 1946. — R., som är gift, är anställd som busschaufför hos Västerbottens Trafik AB i Umeå. R. för dagligen en buss fram och åter från Änåset — där han är bosatt — till Umeå. Bussen avgår från Änåset kl. 8,25 och ankommer till Umeå kl. 11,05. Från Umeå avgår bussen kl. 17 och kommer till Änåset kl. 19,40. Söndagar går bussen en extratur till Robertsfors, då R. återkommer till Änåset kl. 0,15. TN medgav avdrag för fördyrade levnadskostnader med 250 kr. Hos PN anförde R., att han på morgonen började arbetet i garaget kl. 7,55. Dessförinnan hade han ätit frukost. Utläggen för kost under väntetiden i Umeå kunde beräknas till 2:89 per dag, därav 1:75 för lunch. Efter bussens återkomst till Änåset intog R. middag i hemmet omkring 20,30. Värdet av den i hemmet intagna kosten beräknade R. till 1:10 per dag, detta i förhållande till enligt gällande normer 1:70 per kostdag.

R. beräknade därför den faktiska fördyringen till $301 \times (2:98 - 0:60) = 689$ kr. Han yrkade avdrag med detta belopp. TO hemställde om avslag, då ju avdrag för fördyrade levnadskostnader i regel icke medgaves då den skattskyldige — liksom i detta fall — dagligen återkomme till hemorten efter arbetets slut. Det medgivna avdraget motsvarade c:a 80 öre per dag, vilket skäligen torde få anses motsvara kostnadsskillnaden för intagande av ett mål mat utom hemmet. PN och KR: ej ändring. Hos RR framhöll R., att chaufförer, som av arbetsgivaren erhållit traktamente uppgående till 3 kr per dag, av PN erhållit avdrag för fördyrade levnadskostnader med samma belopp. Dessa chaufförer hade på kvällen återvänt till sin bostad. Vid statens järnvägar utbetalades till chaufförer och rälsbussförare s. k. bilpengar och enligt vad som upplysts hade dessa bilpengar ansetts utgöra skattefri ersättning, som icke medräknades vid avlämnandet av löneuppgift å desamma. Ersättningen hade ansetts utgöra gottgörelse för fördyrade levnadskostnader. R:s frånvaro från hemmet uppginge till minst 11 timmar per dag. Då hans levnadskostnader därigenom fördyrades, yrkade R. avdrag i enlighet med vad han yrkat hos PN. RR förklarade med hänsyn till vad i målet förekommit R. berättigad till avdrag för ökning av levnadskostnaderna med 75 öre för dag under 301 dagar eller med 527 kr. (RR:s utslag den 3/3 1952.)

Avdrag för arbetsrum

F. bankdirektören B., som innehade försäkringsagentur, hade icke erhållit yrkat avdrag för arbetsrum i egen bostad. B. åberopade bl. a. att agenturen krävde lokalutrymme av ej alltför blygsamt mått. Blankettförråd o. d. upptog rätt stor plats. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 4/3 1952.)

Avdrag för provision

Besvär av Greta M. angående inkomsttaxering år 1946. — Vid beräkning av realisationsvinst genom fastighetsförsäljning medgav PN avdrag för försäljningsprovision med 1.500 kr. Fastigheten som inköpts för 47.000 kr såldes samma år för 64.000 kr. Hos KR gjorde Greta M. gällande att provisionen uppgått till 10.000 kr. Provisionen hade utbetalats till F., med vilken hon sedermera ingått äktenskap. TI antog, att här vore fråga om gåva eller lån. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 14/3 1952.)

Rätt beskattningsår?

Besvär av civilingenjören M. angående inkomsttaxering år 1948. — Vid beräkning av M:s inkomst av tjänst upptog PN till beskattning ett belopp av 12.000 kr, utgörande av M. under år 1947 uppbyret belopp från Aktiebolaget I. Hos KR yrkade M. att, som han tidigare deklarerat och erlagt skatt för ovannämnda belopp, 12.000 kr, han icke måtte varda taxerad för beloppet. KR: ej ändring. RR yttade: M. har uppgivit att han år 1935 i avgiven självdeklaration såsom inkomst upptagit för lyftning tillgänglig, hos bolaget under år 1934 intjänad lön, 24.000 kr, att sedermera mellan M. och bolaget överenskommits att beloppet, vilket M. icke uppburit, skulle tillsvidare innestå hos bolaget och att nu ifrågavarande av M. år 1947 uppburna belopp, 12.000 kr, utgjort en första avbetalning å bolagets sålunda uppkomna löneskuld. Enär enligt sålunda lämnade uppgifter, vilka med hänsyn till vad i målet förekommit böra vinna tilltro, det av M. år 1947 uppburna lönebeloppet varit tillgängligt för lyftning å sådan tid, att detsamma icke bort upptagas till beskattning vid nu ifrågavarande taxering, förty och då M:s återstående lönefordran, 12.000 kr, bort upptagas såsom förmögenhetstillgång vid beskattnings-

årets utgång, men så ej skett, prövade RR rättvist nedsätta M:s inkomsttaxeringar år 1948 med 12.000 kr och höja hans förmögenhetstaxering med 12.000 kr. (RR:s utslag den 14/3 1952; två ledamöter voro skiljaktiga och ville icke bifalla besvären.)

Tid för ingivande till PN av framställning om avdrag för nedsatt skatteförmåga

Besvär av stenhuggaren S. angående inkomsttaxering år 1948. — TN taxerade S. i enlighet med hans deklARATION för däri uppgiven inkomst av tjänst. I en till länsstyrelsen den 7/6 1949 inkommen skrift anhöll S. under åberopande av sjukdom om befrielse från restskatt, som han hade att erlægga. TO föreslog förhöjt ortsavdrag med 500 kr. Genom beslut den 29/9 1949 medgav PN S. avdrag för nedsatt skatteförmåga i enlighet med TO:s förslag. I KR fullföljde S. sin hos PN förda talan i vad densamma icke bifallits. KR fann S:s talan icke kunna upptagas till prövning, enär S:s yrkande om avdrag för nedsatt skatteförmåga framstälts hos vederbörande myndighet först efter taxeringsårets utgång. S. vidhöll hos RR sitt tidigare yrkande. TI framhöll, att den av KR angivna tidsgränsen, eller taxeringsårets utgång, icke upptagits i någon författning. Den finge därför sägas vara fördold för de skattskyldiga. TI föreslog med hänsyn till den oklara gränsen mellan besvär och ansökan och till det i många fall föreliggande behovet för skattemyndigheterna att kunna rätta till en taxering, som blivit oskäligt hög, att ansökan om avdrag för nedsatt skatteförmåga i analogi med reglerna för besvär enligt 123 § taxeringsförordningen finge upptagas till prövning, om den inkommer inom natt och år efter det den skattskyldige erhållit debetsedel å slutgiltig eller tillkommande skatt i anledning av taxering, varom fråga är. RR fann

ej skäl att göra ändring i KR:s utslag samt förklarade av S. i målet framställt yrkande om avskrivning av debiterad kvarstående skatt för år 1948 avse ett ämne, vilket icke kunde behandlas i förevarande ordning. (RR:s utslag den 21/3 1952.)

Anm.: Enligt 97 a § taxeringsförordningen må efter taxeringsårets utgång taxeringsintendent eller medlem av länsprövningsnämnd icke hos nämnden framställa yrkande, som avser samma års taxering, där ej fall föreligger, som avses i bl. a. 123 § nämnda förordning. Av förarbetena framgår att regeln gäller även skattskyldig, ehuru detta icke kommit till klart uttryck i författningstexten. — Frågan har varit föremål för diskussion i Svensk Skattetidning 1949 s. 123, 1951 s. 53, s. 209 och s. 318 samt 1952 s. 98.

Avdrag för bidrag till idrottsförening

Aktiebolaget Garphyttebruk har av RR erhållit avdrag vid inkomsttaxering år 1946 för bidrag till Garp-hyttans Idrottsförening med 500 kr. Vid årsskiftet 1945/46 hade föreningen 104 medlemmar, av vilka endast en icke var anställd vid bruket. I målet upplystes bl. a., att samhällets hela vuxna manliga befolkning, så när som på ett tiotal personer, hade sin utkomst vid bruket. Utom de vanliga idrotterna hade bolaget även gymnastik på sitt program. (RR:s utslag den 30/4 1952.)

Skattskyldighet: fråga huruvida person tillhört utländsk beskickning

Besvär av TI angående journalisten R:s inkomsttaxering år 1949. — R. har under 1948 för polska legationen gått igenom svenska tidningar och gjort sammandrag. Härför har han från legationen uppburit 1.000 kr i månaden. Härjämte har R. erhållit arvode från Polska Pressagenturen med 7.650 kr. TN och PN beskattade R. för dessa inkomster. KR befriade emellertid R. från taxering

beträffande utbetalningen från legationen. Häröver anförde TI besvär. Av målet framgick, att R. enligt intyg av den polske beskickningschefen varit anställd hos legationens pressavdelning och ansetts tillhöra legationspersonalen. Enligt från utrikesdepartementet inhämtade uppgifter hade emellertid till departementet icke inkommit någon anmälan om att R. skulle tjänstgöra hos legationen, vilket regelmässigt skedde, då en person anställdes av eller på annat sätt knutits till en legation. I detta fall hade departementet endast mottagit en anmälan från polska legationen, utvisande att R. utsetts till representant i Sverige för den polska pressagenturen "Polpress". Ej heller hade R. under beskattningsåret uppehållit sig i Sverige på av utrikesdepartementet meddelad visering (sådan visering verkställes för diplomatisk personal även beträffande länder, där övriga medborgares pass icke behöva viseras). — RR uttalade, att väl vore i målet upplyst att R. mot månatlig lön utfört arbete åt polska beskickningen, men biföll TI:s talan, enär R. varken därigenom eller på grund av vad i övrigt i målet förekommit kunde anses hava tillhört beskickningen på sätt som avsåges i 70 § kommunalskattelagen och 18 § förordningen om statlig inkomstskatt. (RR:s utslag den 27/3 1952.)

Förmåner i kontanter och natura till elev, som deltagit i kurs etc.

Besvär av sjuksköterskeelev E. angående inkomsttaxering år 1949. — TN och PN hade ansett E., som under 1948 deltagit som elev i en av stiftelsen Sophiahemmets kurser för utbildning till sjuksköterskor, skattskyldig för under kursen av stiftelsen erhållna 525 kr och naturaförmåner, värderade till 960 kr. Hos KR yrkade E., att beloppet icke måtte beskattas, enär de utgått icke som avlöningsförmåner eller eljest som vederlag för utfört arbete utan som

bidrag till hennes undervisning. E. åberopade rättsfallet R.Å. 1948 ref. 51, enligt vilket arvoden som av allmänna medel utgått till landsfiskals-elever och landsfiskalsaspiranter under utbildningstiden ansetts icke utgöra skattepliktig inkomst. E. framhöll även, att hon erlagt avgift för kursen, av vilket borde framgå att inkomsten ifråga måste betraktas som bidrag till E:s undervisning. TI bestred bifall till E:s talan och hävdade, att den kontanta ersättningen — som utginge till eleverna under det sista utbildningsåret — jämte naturaförmånerna torde utgå såsom vederlag för det arbete, som presterades av eleverna, varför skattskyldighet föreläge för sammanlagda värdet av de utgående förmånerna. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 23/4 1952.)

Av telegrafverket utbetalt bidrag till uppehälle etc.

Besvär av TI angående extra tjänstemannen B:s inkomsttaxering år 1949. — TN och PN hade som skattepliktig intäkt för B., vilken under tiden den 6/9—den 17/12 1948 genomgått teoretisk utbildningskurs vid telegrafverkets undervisningsfält i Stockholm, upptagit till B. för bevisande av kursen efter 10 kr för dag av telegrafverket utbetalt bidrag till uppehälle under 90 dagar, tillhoppa 900 kr. (Det hade hos PN antecknats, att B. under en del av kurstiden tjänstgjort i vanlig ordning och därunder uppburet lön.) Även i detta fall åberopades rättsfallet R.Å. 1948 ref. 51. B. hävdade, att bidraget icke utgått i form av avlöning eller eljest utgjort ersättning för utfört arbete utan utgjort bidrag till hennes utbildning. — TI påpekade, att B. under den tid här ifrågavarande ersättning utgått innehåft tjänst vid telegrafverket. Då här alltså vore fråga om utbetalning till befattningshavare under dennes anställningstid, kunde han icke finna annat än att vad som

utgivits till B. vore skattepliktig inkomst. — KR biföll B:s talan. RR fastställde emellertid PN:s beslut, enär det ifrågavarande till B. som bidrag till uppehållet utgivna beloppet 900 kr måste anses hava utgjort en under utbildningstiden utgående avlöningsförmån, och det ej visats att hon i anledning av vistelse utom ort, där hon var bosatt, haft merkostnad, för vilken avdrag bort medgivas. (RR:s utslag den 23/4 1952.)

Provårsarvode till lärare har ansetts utgöra skattepliktig inkomst

Besvär av filosofie magister E. angående inkomsttaxering år 1950. — TN upptog till beskattning av E för provårstjänstgöring under beskattningsåret uppburet arvode, 2.000 kr. Hos PN hävdade E., att ifrågavarande ersättning utgjorde bidrag till hans uppehälle under en praktisk utbildning som utgjorde förutsättningen för vinnande av fast anställning som lärare. Såsom lärarkandidat innehade han icke på grund av provåret någon anställning och finge därför icke tillgodoräkna sig provårskursen vid tjänstetidsberäkning. Denna omständighet gäve belägg för att provårskursen av statsmakterna uppfattas såsom en grundläggande utbildning. "Ersättningen" till lärarkandidaterna vore således av samma art som de "arvoden" som utgå exempelvis till landsfiskalsaspiranter (jämför RÅ 1948 ref. 51 ovan) och torde därför icke utgöra skattepliktig inkomst. PN fastställde emellertid TN:s beslut. I anledning av E:s besvär till KR påpekade TI bland annat, att 1944 års allmänna skattekommitté i sitt år 1950 avgivna betänkande med förslag angående ändrade bestämmelser för beskattning av periodiskt understöd mm uttalat, att stipendier borde beskattas, så snart ett anställnings- eller tjänsteförhållande föreläge, även om detta uteslutande avsåge forskning eller utgjorde ett led i vederbörandes teoretiska eller prak-

tiska utbildning. Enligt av kommittén föreslagen lagändring borde t. ex. landsfiskalselevens och landsfiskalsaspiranterns arvoden beskattas. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 23/4 1952.)

Anm.: De tre sista här redovisade rättsfallen ha närmare behandlats av Sterner i Svensk Skattetidning 1952 sid. 89.

Fråga om avdrag för respektive beskattning etc.

Besvär av TI angående AB Patentnyheters och AB Affärssystem's inkomsttaxering år 1948. — AB Patentnyheter med ett aktiekapital av 15.000 kr hade i sitt bokslut per den 31/12 1946 för år 1946 redovisat en förlust å 25.558 kr. AB Affärssystem, moderbolag till förstnämnda bolag, medgav å bolagsstämman den 1/4 1947 dotterbolaget ackord med så stort belopp av moderbolagets fordran hos dotterbolaget, som motsvarade den bokförda förlusten, och nedskrev i sitt bokslut den 31/12 1947 fordringen med nämnda belopp 25.558 kr. I dotterbolagets vinst- och förlusträkning för år 1947 gottskrevs beloppet detta bolags rörelse men belastades densamma med förlusten från föregående år, 25.558 kr. I sina till ledning för 1948 års taxering avgivna självdeklarationer — av vilka moderbolagets avsåg räkenskapsåret den 1/6 1946 — den 31/5 1947 och dotterbolagets kalenderåret 1947 — uppgav moderbolaget inkomst av rörelse med 1.704 kr, därvid gjorts avdrag för det sålunda å fordringar avskrivna beloppet 25.558 kr, och uppgav dotterbolaget i enlighet med sin berörda vinst- och förlusträkning att rörelsen år 1947 medfört en nettoförlust av 456 kr. — Vederbörande TN åsatte icke dotterbolaget taxering men taxerade moderbolaget år 1948 för vissa belopp, därvid moderbolaget förvägrats berörda avdrag. Hos PN yrkade dels moderbolaget att taxeringarna måtte bestä-

mas enligt dess deklARATION, dels ock TI att, därest moderbolagets talan vunno bifall, dotterbolaget måtte beskattas för det från moderbolaget tillskjutna beloppet 25.558 kr. PN biföll moderbolagets yrkande och taxerade följaktligen moderbolaget för 1.704 kr uppskattad inkomst av rörelse. TI:s talan ogillades däremot. Hos KR yrkade TI, att, när PN icke tagit till beskattning hos dotterbolaget den ersättning å 25.558 kr, som detsamma under beskattningsåret erhållit från moderbolaget genom det s. k. ackordet och bokfört under samma år, men det icke vore lovligt att, på sätt skett, i beskattningshänseende kvitta detta belopp mot förlust, som dotterbolaget lidit under föregående år, dotterbolaget måtte beskattas för beloppet. I andra hand yrkade TI, att beloppet måtte anses som aktieägares tillskott och moderbolaget förvägras det av PN medgivna avdraget. KR fann icke skäl bifalla besvären. RR biföll dock TI:s huvudyrkande beträffande dotterbolaget, när, såvitt av utredningen i målet framginge, den AB Patentnyheter år 1947 beviljade eftergiften av en del av dess skuld vore av natur att det sålunda eftergivna beloppet 25.558 kr borde anses som intäkt i bolagets rörelse nämnda år, samt vid beräkningen av bolagets inkomster under samma år icke finge göras avdrag för den under föregående år uppkomna förlusten. (RR:s utslag den 29/4 1952.)

Avdrag för anslutningsavgift till kraftföretag

Besvär över hemmansägaren J. angående inkomsttaxering år 1945. — År 1943 överlät Furuby elektriska andelsförening, vari J. var delägare, sina anläggningar till Hanefors Nya Kraft Aktiebolag, ett dotterbolag till Sydsvenska Kraft Aktiebolaget. Kraftbolaget synes ha utfört vissa omläggningar och förbättringar av ledningsnätet och anläggningarna,

som vid övertagandet lär ha befunnit sig i bristfälligt skick. I sin deklaration yrkade J. å jordbruksbilagan avdrag för anslutningsavgiften till Haneforsbolaget med 745 kr. TN medgav avdraget. TI yrkade hos PN att avdraget måtte vägras, enär ifrågavarande kostnad avsåge grundförbättring. J. invände, att anslutningsavgiften föranletts enbart av anläggningens övertagande av kraftbolaget och således icke borde räknas som någon grundförbättring. PN biföll TI:s yrkande och vägrade alltså berörda avdrag. KR: ej ändring. RR lämnade J:s besvär utan bifall, enär i målet icke förebragts sådan utredning angående grunden för avgiftens gäldande eller erhållen valuta för densamma, att J. kunde anses hava visat fog för sin talan. (RR:s utslag den 15/5 1952.)

Anm., Jämför R.Å. 1930 ref. 22, där ägare av jordbruksfastighet och medlem i elektrisk kraftförening fick avdrag för belopp som av föreningen uttaxerats å medlemmarna för att täcka föreningens förlust

Koncernbidrag

Besvär av TI angående Konfektionsaktiebolaget Karlsson & Starcks inkomsttaxering år 1945. — Bolaget, vars aktiekapital uppgick till 60.000 kr, tillverkar korsetter. För att säkerställa sitt råvarubehov inköpte bolaget år 1942 AB Trollhättans Bomullsväveri, vars aktiekapital utgjorde 100.000 kr. Konfektionsbolaget hade icke eget väveri. I sin ursprungliga deklaration hade konfektionsbolaget tillgodofört sig avdrag med 376.069 kr för nedskrivning av en sin fordran å dotterbolaget. Sistnämnda bolag hade nämligen på grund av svårigheter att anskaffa garn gått med stor förlust. Sedermera gjorde konfektionsbolaget nytt bokslut och ny deklaration. Därvid redovisades koncernbidraget öppet och nedsattes till 294.668 kr. TN och PN vägrade avdrag för bidraget. KR ansåg emeller-

tid intressegemenskap och inre sammanhang föreligga mellan de båda dotterbolagen och biföll konfektionsbolagets yrkande om avdrag. TI gjorde i sina besvär gällande, att något verkligt sammanhang i driften icke hunnit växa fram samt att koncernbidraget av dotterbolaget använts till nyinvesteringar. RR biföll TI:s talan och uttalade, att, såvitt handlingarna i målet utvisade, mellan de båda i målet avsedda bolagens rörelser icke föreläge sådant samband att konfektionsbolaget kunde anses berättigat till avdrag för ifrågavarande belopp 294.668 kr. (RR:s utslag den 6/5 1952.)

Anm.: Jämför denna tidskrift årgång 1951 sid. 98.

Produktionsbidrag

Besvär av Svenska Aloxidverken Aktiebolag angående eftertaxeringar för åren 1943—1945. — Enligt avtal den 10/4 1941 mellan svenska staten, å ena, samt två aktiebolag, i vilkas ställe klagandebolaget sedermera inträtt, å andra sidan, skulle klagandebolaget för varje under åren 1942—1945 tillverkat ton aluminiumoxid intill 18.000 ton erhålla ett bidrag av 111 kr 11 öre för ton. Sedan avräkning skett skulle bidraget utbetalas inom trettio dagar efter varje års slut. Därest bolaget påfordrade, skulle bidraget erläggas i förskott, varvid bolaget skulle såsom säkerhet till staten överlämna vissa inteckningar. Det sålunda garanterade beloppet, två miljoner kr, utbetalades till bolaget under år 1941 mot vederbörlig säkerhet. Mellankommunala PN, som ansåg, att beloppet två miljoner kr bort upptagas såsom inkomst med 111 kr 11 öre för varje ton tillverkad aluminiumoxid, eftertaxerade klagandebolaget i enlighet härmed för vissa belopp för åren 1943—1945. Bolaget hävdade hos KR bland annat, att beloppet två miljoner kr icke kunde anses som en produktionspremie utan borde betraktas som en ersättning av staten för de ekonomis-

MALMÖHUS LÄN:

Realisation av djur

Klgdn, som under beskattningsåret försålt hela sin nötkreatursbesättning, upptog i sin deklaration som inkomst, vad som inlutit vid försäljning av ett antal kalvar, vilken försäljning ej hade skett i samband med avyttrandet av besättningen i övrigt. Det vid sistnämnda avyttrande inlutna beloppet ansåg han, enär realisation förelåge, icke utgöra skattepliktig inkomst. TN beskattade hela den under beskattningsåret inlutna likviden för försålda nötkreatur. Anledningen till försäljningen uppgavs vara, att klgdn hade för avsikt i fortsättningen driva jordbruket kreaturslöst. I sina besvär framställde klgdn tre alternativa yrkanden: I första hand att TN:s beslut undanröjdes och att deklarerad intäkt av försålda kalvar icke bleve beskattad. I andra hand endast att TN:s beslut undanröjdes. I tredje hand att till beskattning måtte upptagas allenast intäkten av kalvarna jämte en viss

mindre del av försäljningen i övrigt. TI tillstyrkte, då anförda omläggning av jordbruksdriften icke visats ligga till grund jämväl för försäljningen av kalvarna, bifall till klgdns andrahandsyrkande. Detta blev även PN:s beslut. Mot beslutet anfördes två reservationer till förmån för klgdns förstahandsyrkande.

Skatteplikt

V. Andelselektricitetsförening u. p. a. drev enligt vad som upplysts ingen annan verksamhet än att arrangera gatubelysningen i V. samhälle. Kraften levererades av Sydsvenska Kraft A.B. Kraftleveranserna samt omkostnader i övrigt likviderades med av abonnenterna uttagna "årsavgifter". Under beskattningsåret hade intäkterna av dessa avgifter överstigit föreningens utgifter med 507 kr. Detta netto upptogs av TN till beskattning. Besvär anfördes. TI anförde, att, då föreningen uttagit högre abonnemangavgifter än som erfordrats för likviderandet av utgifterna under beskattningsåret, det

ka nackdelar som föranletts av att bolaget måst anlägga en fabrik i Sundsvallstrakten. Bolaget ansåg att beloppet under inga omständigheter till någon del kunde anses intjänat för bolaget förrän 18.000 ton oxid

framställt, vilket skedde i maj 1945. På grund härav ansåg bolaget att eftertaxering icke kunde äga rum. KR fann bolagets besvär icke föranleda ändring i MKPN:s beslut. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 6/5 1952.)